

वर्ष २५, अंक १७९ सोमबार २९ मंसिर २०८२, नेपाल संवत् १९४६ | RAJDHANI Nepali National Daily | Monday 15 December 2025 | पृष्ठ : ८ | मूल्य रु. ५०/-

हजारौं रुपैयाँको टिकट
किनेका फ्यानले मेस्सीको
भलकसमेत पाएनन्

बाँकी पृष्ठ ५ ता ▶▶

काठमाडौं, २८ मंसिर

बाँकी पष्ठ ५ मा ▶▶

काठमाडौं, २८ मंसिर

सन्तोष चालिसे

बाँकी पृष्ठ ५ मा ▶▶

CMYK

विवेचनाराजधानी

घोषणापत्रकेन्द्रित लोकतन्त्र

नेपालको लोकतान्त्रिक यात्रा अनेक उतारचढावले भरिएको छ। २०४७ सालमा बहुदलीय प्रणाली स्थापना, २०६२/६३ सालको जनआन्दोलन, २०६५ सालमा संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र स्थापना, २०७२ सालमा नयाँ संविधान जारी र हाले जेनजी विद्रोहपछिको राजनीतिक परिवर्तनसम्मको यात्राले स्पष्ट रूपमा देखाउँछ कि लोकतन्त्र मतदान र निर्वाचनमै सीमित छैन। यसले नागरिकको सक्रिय सहभागिता, नेतृत्वको जवाफदेहिता, पारदर्शिता र नीतिसम्मत निर्णय आवश्यक ठान्छ। यस सन्दर्भमा लोकतन्त्रमा घोषणापत्रको भूमिका महत्त्वपूर्ण देखिन्छ।

घोषणापत्र कागजी दस्तावेज मात्र नभई राजनीतिक दल वा उम्मेदवारले मतदातालाई दिएको लिखित वचन हो। यसमा शिक्षा, स्वास्थ्य, आर्थिक विकास, सुशासन, न्याय, पर्यावरणजस्ता सार्वजनिक हितका विषयबारे नीति, योजना र प्रतिबद्धता स्पष्ट रूपमा समावेश गरिएका हुन्छन्। यसले मतदाता र निर्वाचित प्रतिनिधिबीच सामाजिक सम्बन्धारी तथा सम्झौता निर्माण गर्ने कार्य गर्छ। मतदाताले घोषणापत्रका आधारमा दल वा उम्मेदवारको नीति, दृष्टिकोण र प्राथमिकताबारे सूचित हुने अवसर पाउँछन्। मतदानमा उचित निर्णय लिने आधारका रूपमा प्रयोग गर्छन्।

घोषणापत्रले लोकतन्त्रमा सूचित निर्णय, पारदर्शिता र जवाफदेहिता सुनिश्चित गर्ने महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्छ। मतदाताले विभिन्न दलको घोषणापत्रको तुलनात्मक अध्ययन गरी आफ्नो मूल्यबोध, आवश्यकता र सामाजिक स्वार्थसँग मेल खाने उम्मेदवार चयन गर्छन्। यसले केवल भावनात्मक मतदान नभई तर्कसंगत निर्णयसाथ मतदान गर्न सहयोग पुऱ्याउँछ।

निर्वाचनपछि जब दल वा उम्मेदवार सत्तामा पुग्छ, घोषणापत्रले नागरिक समाज, सञ्चारमाध्यम र जनतालाई सरकारको कार्यको आलोचनात्मक मूल्यांकन गर्ने वैधानिक आधार प्रदान गर्छ। यसले दलको प्रतिबद्धता र कार्यसम्पादनको मापदण्ड तयार पार्छ।

नेपालमा घोषणापत्रको इतिहास २०४७ सालपछि बहुदलीय प्रणाली स्थापनापछि सुरु भएको हो। सुरुवात दलहरूले विस्तृत कार्यक्रमसहितको नीति घोषणाबाट भएको हो। पछिल्लो समय शिक्षा, स्वास्थ्य, औद्योगिक विकास, भ्रष्टाचारमुक्त शासन, संघीय संरचनाको सुधारजस्ता विषय घोषणापत्रमा समावेश हुँदै आएका छन्। तर, दुई दशकमा घोषणापत्रका अधिकांश बुँदा आंशिक रूपमा मात्र कार्यान्वयन हुन सकेको पाइन्छ।

राजनीतिक अस्थिरता, संस्थागत कमजोरी, राजनीतिक दलहरूको इमान्दारितामा कमी र उत्तरदायित्व अभाव मुख्य कारण रहेका छन्। दल घोषणापत्र तयार त गर्छन्, तर कार्यान्वयनमा उदासीन रहन्छन्। यसको प्रत्यक्ष प्रभाव दलप्रतिको मतदाताको विश्वासमा परेको देखिन्छ।

मतदाताको व्यवहार पनि घोषणापत्रको प्रभावमा महत्त्वपूर्ण छ। सहरी क्षेत्रका मतदाता डिजिटल र फ्रिन्ट माध्यमबाट घोषणापत्र अध्ययन गर्छन् भने ग्रामीण क्षेत्रका

ललितकुमार यादव

lkskeshariaaryan@gmail.com

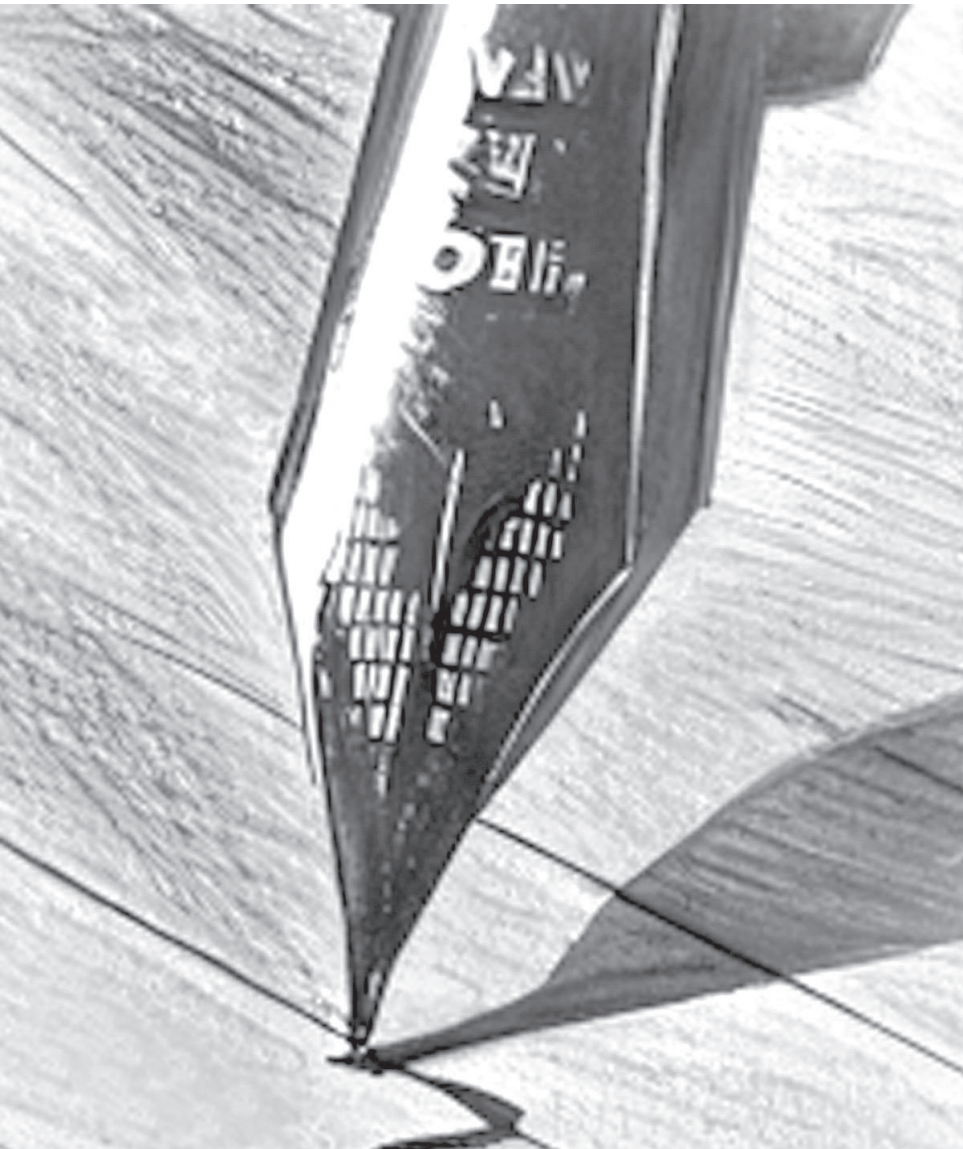
■ **नेपालमा घोषणापत्रको इतिहास २०५७ सालपछि बहुदलीय प्रणाली स्थापना भएपछि सुरु भएको हो। सुरुवात दलहरूले विस्तृत कार्यक्रमसहितको नीति घोषणाबाट भएको हो। पछिल्लो समय शिक्षा, स्वास्थ्य, औद्योगिक विकास, भ्रष्टाचार मुक्त शासन, संघीय संरचनाको सुधारजस्ता विषय घोषणापत्रमा समावेश हुँदै आएका छन्। तर, दुई दशकमा घोषणापत्रका अधिकांश बुँदा आंशिक रूपमा मात्र कार्यान्वयन हुन सकेको पाइन्छ।**

■ **राजनीतिक दलले घोषणापत्रलाई चुनावी रणनीति मात्र नभई वास्तविक नीतिसम्मत कार्यक्रमका रूपमा लिने र कार्यान्वयन गर्ने जिम्मेवारी बहन गर्नुपर्छ। मतदाताले सचेत भएर घोषणापत्रको तुलनात्मक अध्ययन र विश्लेषणका आधारमा निर्णय लिनुपर्छ। सञ्चारमाध्यम, शिक्षा प्रणाली र नागरिक समाजले जनचेतना बढाउँदै स्थानीयस्तरमा घोषणापत्रलाई सार्वजनिक बहस र निगरानीको विषय बनाउन सक्नुपर्छ। यसले मतदाता र जनप्रतिनिधिबीचको सम्पर्क र पारदर्शिता बढाउँदै लैजान्छ।**

■ **घोषणापत्रको प्रभावकारिता बढाउन मतदाताको भूमिका निर्णायक छ। जिम्मेवार मतदाताले घोषणापत्र पढ्छ, प्रश्न सोध्छ, तुलना गर्छ र नीतिगत बहसका आधारमा निर्णय लिन्छ। ग्रामीण क्षेत्रका मतदातालाई विशेषगरी घोषणापत्र सरल भाषामा बुझाउने, सार्वजनिक बहस र संवादका माध्यमबाट पहुँचमा पुऱ्याउन आवश्यक छ।**

मतदाताले अक्सर संक्षिप्त सारांश र प्रचार सामग्रीको भर पर्छन्। यसले घोषणापत्रको प्रभावकारिता कमजोर बनाउने काम गरेको छ। सञ्चारमाध्यम, सामाजिक सञ्जाल र स्थानीयस्तरको सार्वजनिक बहसमार्फत घोषणापत्र सजिलै बुझ्न र पहुँचयोग्य बनाउन आवश्यक छ।

घोषणापत्रलाई केवल चुनावी दस्तावेजबाट बाध्यकारी राजनीतिक दस्तावेज बनाउन कानुनी र संस्थागत सुधार अपरिहार्य छ। निर्वाचन आयोग र संसदले घोषणापत्र कार्यान्वयन अवस्था अनुगमन गर्ने स्पष्ट कार्यविधि विकास गर्नुपर्छ। प्रत्येक सरकारले आफ्नो कार्यकाल समाप्त भएपछि घोषणापत्र कार्यान्वयनसम्बन्धी विस्तृत प्रतिवेदन संसद र निर्वाचन आयोगमा पेस गर्नुपर्ने बाध्यकारी कानुन

बनाएर कार्यान्वयनमा लानुपर्छ।

वार्षिक रूपमा घोषणापत्र कार्यान्वयन अवस्थाबारे संसदमा समीक्षा र बहसको व्यवस्था मिलाउन आवश्यक छ। कानुनी ढाँचा तयार गरेर घोषणापत्र कार्यान्वयन नगरेको खण्डमा निश्चित राजनीतिक वा कानुनी कारवाहीको भागिदार हुनुपर्ने सुनिश्चित गर्नुपर्छ।

राजनीतिक दलले घोषणापत्रलाई चुनावी रणनीति मात्र नभई वास्तविक नीतिसम्मत कार्यक्रमका रूपमा लिने र कार्यान्वयन गर्ने जिम्मेवारी बहन गर्नुपर्छ। मतदाताले सचेत भएर घोषणापत्रको तुलनात्मक अध्ययन र विश्लेषणका आधारमा निर्णय लिनुपर्छ। सञ्चारमाध्यम, शिक्षा प्रणाली र नागरिक समाजले जनचेतना बढाउँदै स्थानीयस्तरमा

घोषणापत्रलाई सार्वजनिक बहस र निगरानीको विषय बनाउन सक्नुपर्छ। यसले मतदाता र जनप्रतिनिधिबीचको सम्पर्क र पारदर्शिता बढाउँदै लैजान्छ।

पछिल्लो समय नेपालमा प्रत्यक्ष निर्वाचित कार्यकारी प्रमुखको संरचना लागू हुनुपर्ने बहस चलेको छ। यसको विकल्पमा निर्वाचनअधि नै प्रधानमन्त्रीको उम्मेदवार घोषणा गर्नुपर्ने र विजय भएपछि सोही उम्मेदवार प्रधानमन्त्री हुने सुनिश्चित गरिएको 'मोडेल' अपनाउन सकिन्छ। संसारका धेरै संसदीय व्यवस्था भएका मुलुकमा पार्टी नेतामार्फत प्रधानमन्त्रीको उम्मेदवारलाई अग्रिम रूपमा चिनाउने प्रचलन छ। यसबाट मतदातालाई प्रधानमन्त्रीबारे अग्रिम सूचना प्राप्त हुन्छ र सम्भावित प्रधानमन्त्रीलाई हेरेर मतदान

प्रेरक प्रसंग

डुंगा र किनारा

एक दिन भगवान् गौतम बुद्ध आफ्ना शिष्यहरूसँग नदीकिनारमा उभिए। नदी चौडा र त्यसको बहाव तीव्र थियो।

त्यसैबीच एक शिष्यले सोध्यो, 'भगवान्, यो संसारको दुःखबाट पार हुने सबैभन्दा सही उपाय के हो?'

भगवान् बुद्धले नदीतर्फ देखाउँदै भने, 'मानौं कि तिमीले यो नदी पार गर्न डुंगा बनायो। किनारा पार गरेपछि के तिमी डुंगा बोकेर हिँडिरहन्छौ?'

शिष्यले भन्यो, 'होइन, डुंगा नदी तरेपछि काम सकेपछि छोडिन्छ।' त्यसपछि बुद्धले मुस्कुराउँदै भने, 'धर्म पनि डुंगाजस्तै हो। दुःख पार गर्न प्रयोग गरिन्छ, तर त्यसैमा अडिक्एर बस्न होइन।' भगवान् बुद्धको कुरा सुनेर शिष्यहरू

मौन भए। उनीहरूले बुझे, 'आशक्ति, चाहे त्यो धर्मकै किन नहोस्? मुक्तिको बाधक बन्न सक्छ। ज्ञान साधन हो, बोझ होइन। आशक्ति छोड्न सकेपछि नै साँचो मुक्ति सम्भव हुन्छ।'

के तपाईंलाई थाहा छ ?

विश्वकै छोटो कथा

तपाईं पत्याउनुहुन्छ ? प्रकाशनमा आएकामध्ये विश्वकै सबैभन्दा छोटो कथा मात्र ६ शब्दको छ। अर्नेस्ट हेमिङ्वेद्वारा लिखित यस कथाको शीर्षक हो, **For sale: baby shoes, never worn.**

यद्यपि, यस विषयमा केही बहस रहे पनि ६ शब्दमै सिध्याइएको यस कथामा विख्यात साहित्यकार अर्नेस्ट हेमिङ्वेले आशा, पीडा, मौन दुःखजस्ता अनुभूति उत्तारेका छन्।

छोटो वाक्य भए पनि यसले पाठकलाई आफ्नै कथाको अर्थ राख्न बाध्य बनाउँछ। यही नै कथाको शक्ति हो।

कथा प्रायः अर्नेस्ट हेमिङ्वेसँग जोडिन्छ। भनिन्छ, उनले सन् १९२० तिर साथीहरूसँग बाजी राखेकममा ६ शब्दको कथा लेखेका थिए। तर, यसको प्रमाण भने भेटिएको छैन। कथासँग हेमिङ्वेको सम्बन्धको सबैभन्दा पुरानो उल्लेख सन् १९९१ मा उनको मृत्युको ३० वर्षपछि मात्रै भेटिएको थियो।

विश्व इतिहासमा आजको दिन

१५ डिसेम्बर १९३९ मा हलिवुडको ऐतिहासिक चलचित्र **Gone with the Wind** अमेरिकामा सार्वजनिक प्रदर्शन गरिएको थियो। यसलाई विश्वकै सबैभन्दा चर्चित 'क्लासिक' चलचित्रमध्ये एक मानिन्छ।

नीति कथा

खुलामञ्च र बन्द कान

समाधान घोषणापत्रमै छ।'

चुनाव सकियो। नेताहरूले जिते। सुन्दर मञ्च भलाइयो। तर, किसानको खेत अबै सुख्खा थियो, युवती अबै बेरोजगार थिइन्।

केही वर्षपछि अर्को चुनाव आयो। उही मञ्च, उही भाषण, उही वाचा र खोक्रा प्रतिबद्धता। तर यसपटक जनता चुपचाप थिए। कसैले ताली बजाएनन्, कसैले प्रश्न गरेनन्। मतदानको दिन धेरैजसो जनता घरमै बसे।

नेताहरूले हार स्वीकार गर्दा पहिलोपटक सोचे, 'सायद मञ्च खुला थियो, तर मैले जनताका आवाज सुन्ने कान बन्द गरेको रहेछु।'

जनताका मौन उत्तर नेताले बल्ल बुझे, 'लोकतन्त्रमा बोल्ने मञ्च मात्र खुला हुनु पर्याप्त छैन, सुन्ने कान पनि खुला हुनुपर्छ। वाचा होइन, काम नै जनताको विश्वास रहेछ।'

बेलाको बोली

कुशासन र भ्रष्टाचार चरमबिन्दुमा

पुगेको र 'जेनजी विस्फोट' भएको हो

●महावीर पुन

मन्त्री

शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि

कसैलाई पनि जागिर वा रिक्त स्थानमा नियुक्तिका लागि मलाई अनुरोध नगर्न आग्रह छ। यस्तो

किसिमको अनुरोध नै नेपालमा कुशासन र भ्रष्टाचारले जरा गाड्नुको प्रमुख कारण रहेको स्पष्ट पार्न चाहन्छु।

कसैले पनि 'फलानो ठाउँमा यस्तो जागीर वा स्थान खाली रहेछ, लौ न मन्त्रीज्यू भनिदिनुस् न' भनेर अनुरोध नगर्नुहोला। नेपालमा कुशासन र भ्रष्टाचारले जरो गाडेको प्रमुख कारण नै यही हो।

नेताहरूले व्यक्तिगत र पार्टीको स्वार्थका लागि नियम कानुन मिचेर अनैतिक तरिकाले चाकरीका भरमा लोभीपापी र अयोग्य व्यक्तिहरूलाई उच्च पदहरूमा नियुक्त गरेका कारण नै कुशासन र भ्रष्टाचार चरमबिन्दुमा पुगेको र 'जेनजी विस्फोट' भएको हो।

(मन्त्री पुनको फेसबुक पेजबाट साभार)

लेख-रचना-प्रतिक्रियाका लागि इमेल गर्नुहोस्
bicharrajdhani@gmail.com

सोमबार २९ मंसिर २०८२

Monday 15 December 2025

बार्सिलोनालाई
७ अंकको अग्रता
राफिनहाको २ गोलको मद्दतले
बार्सिलोना 'स्पेनी ला लिगा'मा
ओसासुनामाथि २-० को जित
निकालेसँगै शीर्षस्थानमा ७ अंकको
अग्रतामा पुगेको छ । ब्राजिली
विङ्गरले ७० र ८६औं मिनेटमा गोल
जारे । बार्सिलोनाले १७ खेलबाट ४३
अंक बटुलेको छ ।

मेस्सीलाई हेर्न विवाहसमेत छोडेर आए 'फ्यान', तर निराश भएर फर्किए

राजधानी समाचारदाता
काठमाडौं, २८ मंसिर

लियोनेल मेस्सीको भारत भ्रमणअन्तर्गत कोलकाता चरण शनिवार अराजकता र हंगामामा परिणत भयो । हजारौं रूपैयाँको टिकट किनेका फ्यानले मेस्सीको फलकसमेत पाउन सकेनन् । यसपछि तीव्र निराशा छाएको फ्यानले आफ्नो टिकटको क्षतिपूर्ति दिन साल्ट लेक स्टेडियमको कार्पेट आफ्नो काँधमा बोकेर घर गए । त्यही भौडमा एक फ्यान थिए, जो मेस्सीलाई हेर्न आफ्नो विवाहबाट निस्केका थिए, तर उनी निराश बन्नुपथ्यो ।

कोलकातामा अराजकता : केही मिनेटमै कार्यक्रम सकियो

मेस्सी कोलकाताको साल्ट लेक स्टेडियममा आइपुग्नेबित्तिकै अवस्था बिग्रियो । चर्को टिकट मूल्य तिरका दर्शकका आशा त्यतिबेला चकनाचुर भए, जब मैदानमा प्रवेश गर्दा मेस्सीलाई राजनीतिक नेता, विशिष्ट व्यक्ति र सुरक्षाकर्मीसहित सयभन्दा बढी मानिसले घेरेका थिए । फलस्वरूप 'स्टयान्ड'मा रहेका फ्यानले फुटबलका 'सुपरस्टार' मेस्सीको फलकसमेत पाउन सकेनन् । परिस्थिति नियन्त्रणबाहिर गएको देखेर मेस्सीलाई केही मिनेटमै मैदानबाट बाहिर निकालियो । त्यसपछिको क्रोध हिसामा परिणत भयो । बोतल र कुर्सी फ्याकिए, ब्यानर च्यालिए र भौतिक सामग्रीमा क्षति पुऱ्याइयो ।

फ्यानले लगे कार्पेट

यही अराजकताबीच एक फ्यानले आफ्नो काँधमा स्टेडियमको कार्पेट बोकेको देखाइएको भिडियो 'भाइरल' भइरहेको छ । एक रिपोर्टरको प्रश्नको जवाफमा, ती फ्यानले भने, 'मैले टिकटका लागि १० हजार रूपैयाँ तिरिएको थिएँ, तर

मैले मेस्सीको अनुहार पनि देख्न पाइनँ, मैले राजनीतिज्ञको अनुहार मात्र देखेँ, त्यसैले म यो कार्पेट अम्बास गर्न घर लैजाँदै छु ।' ती फ्यानको यो भनाइ कार्यक्रमको असफलताबाट उत्पन्न भएको गहिरो निराशाको प्रतीक बन्यो ।

आफ्नै विवाह छोडेर आए

भीडबाट अर्को हृदयविदारक कथा हृदयस्पर्शी थियो । एक फ्यानले आफ्नो विवाह त्यही दिन हुने तथ भएको बताए । तर, उनी मेस्सीलाई हेर्न सबै छोडेर आए । पीटीआईसँग कुरा गर्दै ती फ्यानले भने, 'कोलकाताका सबैलाई थाहा थियो कि मेस्सी आउँदै छन्, मेरो विवाह थियो, तैपनि म मेस्सीलाई हेर्न आएको थिएँ, यसका बावजुद मेरो अपेक्षा पूरा भएन ।' ती फ्यानले 'मेस्सीको उपस्थिति मात्रले पनि आनन्द दिने तर कार्यक्रमबाट निराशाको अपेक्षा भने नगरेको' बताए ।

त्यस्तै, कोलकाताको अराजकताको ठीकविपरीत

हैदराबादमा 'गोट टुर'को दोस्रो चरण सकारात्मक रह्यो । राम्रो तयारी, ठोस योजना र अनुशासनले कार्यक्रमलाई सफल बनायो । राजीव गान्धी अन्तर्राष्ट्रिय रंगशाला लगभग खचाखच भरिएको स्टयान्डबीच मेस्सीले आफ्नो सीप प्रदर्शन गरे र दर्शकलाई मोहित पारे । साँझ ५:४० बजे आइपुगेका मेस्सीलाई तेलंगनाका मुख्यमन्त्री रेवन्त रेड्डीले ताज फलकनुमा दरबारमा स्वागत गरे । मेस्सी हरियो टी-सर्ट, कालो पाइन्ट र कपडाका स्पोर्ट्स जुतामा आइपुग्दा स्टेडियम तालीले गुन्जियो ।

मेस्सी हैदराबादमा लगभग १ घण्टा आरामवासी देखिए, कोलकातामा उनले देखेको 'नर्भस' र कडा वातावरणको एकदमै विपरीत । यो तुलनाले भीड व्यवस्थापन र सुरक्षा कति महत्त्वपूर्ण छ भनेर स्पष्ट रूपमा देखायो । एउटै भ्रमणमा दुई सहर, दुई अनुभव र प्रशंसकका लागि दुई पूर्ण रूपमा फरक सम्भना मेस्सीभित्र कैद भए ।

ओलम्पिक सोलिडारिटी टेक्निकल कोर्स सम्पन्न उसु विकास मात्र नभएर नतिजामै प्रभाव पार्ने विश्वास

राजधानी समाचारदाता
काठमाडौं, २८ मंसिर

अन्तर्राष्ट्रिय ओलम्पिक कमिटीसँगको सहकार्यमा पाँचदिने 'ओलम्पिक सोलिडारिटी राष्ट्रिय उसु पशिक्षक टेक्निकल कोर्स' सम्पन्न भएको छ ।

अन्तर्राष्ट्रिय उसु जगतमै पहिलोपटक नेपालमा आयोजना भएको कोर्स काठमाडौं डल्लुस्थित अर्थ बिबक मेमोरियल मल्टिपर्पोज कम्प्लेक्समा अधिल्लो साता आइतबारबाट सुरु भएर विहीवार सकिएको हो ।

नेपाल उसु महासंघले अन्तर्राष्ट्रिय प्रतियोगितामा समेत पदक ल्याउने सम्भावना कोसंबाट प्राप्त भएको जनाएको छ । महासंघका महासचिव लाम्जा छिरेङ लामाका अनुसार कोर्सले नेपालमा उसुको

खेल विकासमा टेवा पुऱ्याउने विश्वास गर्न सकिन्छ । नेपाल उसु महासंघको आयोजनामा भएको 'सोलिडारिटी राष्ट्रिय उसु पशिक्षक टेक्निकल कोर्स'मा सात प्रदेश र विभागीय टिम गरी ६५ प्रशिक्षक सहभागी थिए । उसुको थाउलु विधाका प्रोफेसर लिन छाउमिन र सान्दाका आई उईले प्रशिक्षण दिएका हुन् ।

समापन समारोहमा उसुको थाउलु विधाका प्रोफेसर लिन छाउमिनले यस सिकाइको मद्दतबाट नेपालमा उसु खेलको विकास मात्र नभएर अन्तर्राष्ट्रिय जगतमा समेत गतिलो प्रभाव पार्ने विश्वास व्यक्त गरे ।

अर्को वर्ष जापानको नागोयामा हुने २०औं एसियाली खेलकुदमा उसु खेलको मुख्य निर्णायकको भूमिकामा रहने प्राविधिक विज्ञद्वारा प्रशिक्षण दिइएको हो ।

तेस्रो महिला गोल्डकपका लागि इलाममा टुँडिखेल बनाइँदै

भगीरथ भण्डारी/राजधानी
इलाम, २८ मंसिर

तेस्रो संस्करणको अन्तर्राष्ट्रिय आमन्त्रित महिला गोल्डकप फागुनमा आयोजना गर्नेगरी तयारी भइरहेको छ । मिति तोकिन बाँकी रहे पनि फागुनमै आयोजना गरिने व्यवस्थापन भइरहेको छ ।

गोल्डकपका लागि ठूलो टुँडिखेलमा दुवो रोपेर हरियो बनाइएको छ । गत जेठदेखि नै दुवो रोपेर प्रतियोगिताका लागि मैदान नरम बनाउने काम भइरहेको आयोजक ओएसिस फुटबल क्लबले जनाएको छ । माटोको मैदानमा प्रतियोगिता आयोजना गर्दा खेलाडीलाई समस्या हुने भएपछि दुवो लगाइएको हो ।

क्लब सचिव रोशन राईका अनुसार दुवो जगाउन दिनहुँ सिँचाइ गर्ने, मल हाल्ने, आवश्यक ठाउँमा बालुवा हाल्नेजस्ता काम भइरहेको छ । 'यसपटक गत वर्षभन्दा भव्य रूपमा प्रतियोगिता आयोजना गर्ने तयारी हुँदै छ', उनले भने, 'पहिलो काम त मैदान सजिलो बनाइएको छ, दिनहुँ मल र सिँचाइ गरेर दुवो जगाइएको छ, कटिड

र गोडमेल हुँदै छ ।'

ओएसिस र इलाम गोल्डकप आयोजक रेडहर्स फुटबल क्लबले मैदान मर्मत गरिरहेका हुन् । अहिलेसम्म करिब ८ लाख रूपैयाँ खर्च भइसकेको राईले जानकारी दिए । गत वर्षभन्दा यस वर्ष उत्कृष्ट टिमसमेत ल्याउने तयारी भइरहेको उनी बताउँछन् । साफ च्याम्पियनसिप खेल्ने टप ४ टिम ल्याउन सम्पन्न गरिरहेका छौं, राईले भने, 'भुटानको ट्रान्सपोर्ट युनाइटेड

आउने पक्का भएको छ, बंगलादेशको टप टिमसँग सम्पर्क भइरहेको छ, नेपालका पनि उत्कृष्ट टिम आउनेछन् ।'

प्रतियोगिताको पुरस्कार राशि गत वर्षभन्दा केही बढाउने तयारीसमेत भइरहेको छ । गत वर्ष विजेतालाई नगद ४ लाख र उपविजेतालाई २ लाख रूपैयाँ दिइएको थियो । प्रतियोगिताका लागि आर्थिकलगायत व्यवस्थापनका काम धमाधम भइरहेको छ ।

त्रिभुवन विश्वविद्यालयमा 'हिमालयन रिम क्षेत्रीय चलचित्र' प्रदर्शनी सुरु

राजधानी समाचारदाता
काठमाडौं, २८ मंसिर

कीर्तिपुरस्थित त्रिभुवन विश्वविद्यालयमा 'हिमालयन रिम क्षेत्रीय चलचित्र प्रदर्शनी २०२५' सुरु भएको छ । हिमालयन रिम फिल्म एक्जिबिसनले क्षेत्रीय सांस्कृतिक पहलका रूपमा नेपालमा पहिलोपटक प्रदर्शनी आयोजना गरेको हो । प्रदर्शनीले चिनियाँ एनिमेशन र डिजिटल सिर्जना सीमापार सांस्कृतिक संवादका रूपमा प्रस्तुत गरेको छ ।

'सभ्यतागत पारस्परिक सिकाइ, प्रविधिगत नवप्रवर्तन' नारासहित आयोजित प्रदर्शनमा सिर्जनात्मक कार्यशाला, सांस्कृतिक प्रदर्शनी तथा अन्तर्क्रियात्मक छलफल समेटिएका छन् ।

यस प्रदर्शनीको मुख्य लक्ष्य विश्वविद्यालयका विद्यार्थीलाई चिनियाँ प्रविधि र नवप्रवर्धनबारे जानकारी दिने र साक्षात्कार गराउने हो । त्रिभुवन विश्वविद्यालय आमसञ्चार तथा पत्रकारिता विभागमा आयोजित कार्यक्रम उद्घाटन सत्र आधुनिक

प्रविधिमैत्री प्रस्तुतीकरणबाट सुरु भएको छ । एआई (कृत्रिम बुद्धिमत्ता) प्रविधिबाट तयार गरिएको प्रवर्धनात्मक छोटो चलचित्र प्रदर्शनपछि पूर्ण रूपमा एआईद्वारा निर्माण गरिएको एनिमेटेड सर्ट फिल्म 'द स्पिरिट अफ द माउन्टेन्स' देखाइयो ।

चिनियाँ अमूर्त सांस्कृतिक सम्पदाअन्तर्गत 'क्वानसिड तुओ' (पूर्ण आकारको रविड कला) प्रविधिबाट प्रेरित सो चलचित्रले परम्परागत सांस्कृतिक रूपलाई एआई प्रविधिमाफत 'कसरी पुनर्व्याख्या गर्न सकिन्छ ?' भन्ने स्पष्ट सन्देश दिएको छ । चलचित्रका निर्देशक पाङ जियाले भिडियो लिंकमाफत कार्यक्रममा

सहभागिता जनाउँदै एआई आधारित दृश्य निर्माण प्रक्रियाबारे जानकारी गराए । निर्माता जुनयान ह्वाङले विद्यार्थीसँग प्रत्यक्ष प्रश्नोत्तर सत्रमा सहभागी हुँदै कार्यक्रम अन्तर्गत बनावटको थियो । यस्तो अन्तर्क्रियाले उल्लेखनीय उत्सुकता र रोमाञ्चकता सिर्जना गरेको कार्यक्रममा सहभागी विद्यार्थीले बताए ।

सोही अवसरमा 'द लिजेन्ड अफ हेई २' प्रदर्शन गरिएको थियो, जसले ठूलो संख्यामा विद्यार्थीलाई आकर्षित गरेको पाइयो । 'गतिशील स्टोरीबोर्ड प्रि-भिजुअलाइजेसन' प्रविधि प्रयोग गरिएको चलचित्रले मानिस र पर्वत, जल, वन, ढुंगा तथा जनावरलाई प्रतीकात्मक रूपमा प्रस्तुत गर्ने पात्रबीचको सहअस्तित्वको कथा बताउँछ ।

प्रकृति र मानवबीचको सामञ्जस्यता के न्दमा राखिएको पर्यावरणीय सन्देशले गहिरो प्रभाव पारेको अधिकांश विद्यार्थीको प्रतिक्रिया थियो । प्रदर्शनपछि आयोजित 'ब्ल्यान्ड बक्स' अन्तर्क्रियात्मक गतिविधिले कार्यक्रमलाई थप उत्साहपूर्ण बनाएको थियो ।

जनहितमा जारी सन्देश

जाडोको समयमा चिसोबाट बचौ

► न्यानो कपडा लगाऔं

► दैनिक घाम ताप्ने गरौं

► घर तथा कोठा न्यानो बनाऔं

► बढी चिसोमा मर्निङ वाक नगरौं

► बालबालिकालाई तेल मालिस गरिदिऔं

► चिसोमा बाहिर हिँड्दा बाक्लो कपडा लगाऔं

► जाडोबाट बच्न तातो, पोषिलो तथा भोलिलो खानेकुरा खाऔं

► कोठामा हिटर तथा आगो बाल्दा हावा ओहोस्दोहोरे हुने सुनिश्चित गरौं

राजधानी न्युज पब्लिकेसन प्रा.लि
www.rajdhanidaily.com